

บทที่ ๒

ข้อบกพร่องและแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

หัวข้อ

๑. ข้อบกพร่องในการเขียน
๒. แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

แนวคิด

๑. ข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามี ๔ ประการสำคัญ คือ ๑) การเขียนผิดรูปแบบ ๒) การเขียนไม่ตรงประเด็น ๓) ใจความที่เขียนวกวน ๔) การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

๒. แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนผิดรูปแบบต้องหมั่นศึกษารูปแบบการเขียนที่ถูกต้อง การแก้ไขการเขียนไม่ตรงประเด็นต้องระมัดระวังและศึกษาโจทย์อย่างเคร่งครัด การแก้ไขการเขียนที่มีใจความวกวนต้องรู้จักวางโครงเรื่องก่อนเขียน และการแก้ไขการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องและสละสลวยต้องรู้จักแยกแยะการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามกาลเทศะ และศึกษาคำที่เขียนถูกต้องจากจากพจนานุกรม

วัตถุประสงค์

เมื่อศึกษาบทที่ ๒ จบแล้ว นักศึกษาสามารถ

๑. บอกข้อบกพร่องในการเขียนได้
๒. แก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนได้

เนื้อหา

ข้อบกพร่องในการเขียน และแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน

ข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามี ๔ ประการสำคัญ คือ

๑. การเขียนผิดรูปแบบ

- ๒. การเขียนไม่ตรงประเด็น
- ๓. ใจความที่เขียนวกวน
- ๔. การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

๑. การเขียนผิดรูปแบบ

การเขียนผิดรูปแบบเกิดจากการที่นักศึกษาขาดความระมัดระวังและไม่ใส่ใจที่จะศึกษารูปแบบการเขียนที่ถูกต้องของงานเขียนแต่ละประเภท อาทิ การเขียนข้อความ ๑ ย่อหน้า การเขียนเรียงความ การเขียนบทความ เป็นต้น ซึ่งในที่นี่จะได้กล่าวถึงรูปแบบการเขียนย่อหน้าและเรียงความเป็นสำคัญ

รูปแบบการเขียนย่อหน้าที่นักศึกษามักเขียนผิด คือเขียนขีดเส้นเหมือนการเขียนย่อหน้าลักษณะหนึ่งของภาษาอังกฤษ ไม่ย่อเข้ามาประมาณ ๒ ซม. ตามรูปแบบการเขียนย่อหน้าของภาษาไทย ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษจบประโยคด้วยเครื่องหมายมหัพภาค . (Fullstop หรือ Period) แต่ภาษาไทยจบประโยคด้วยการเว้นวรรค หากนักศึกษาขึ้นต้นย่อหน้าด้วยการเขียนขีดเส้น ซึ่งนอกจากจะผิดรูปแบบการเขียนย่อหน้าของภาษาไทยแล้ว ยังทำให้ผู้อ่านสับสนไม่ทราบว่าย่อหน้าใหม่เริ่มต้นตรงไหน

_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

รูปแบบที่ผิด

อีกหนึ่งระยะในการย่อหน้านี้ควรดูที่ความสวยงามประมาณ ๒ ซม. ไม่ย่อเข้ามามากเกินไปจนเกินงาม หรือน้อยเกินไปจนดูไม่ชัดเจนว่าเป็นการย่อหน้า

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนย่อหน้าที่ไม่ถูกต้อง

ช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “แสงหา” บ้าง ในยุค “ฉันจึงมาหาความหมาย” บ้าง ทั้งนี้เพราะความตื่นตัวของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งได้รวมตัวกันจัดตั้งชมรมหรือกลุ่มทางวรรณกรรม เพื่อผลิตวรรณกรรมเป็นสื่อแสดงความคิดเห็น โดยรูปแบบวรรณกรรมส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องสั้น บทกวี หรือบทความวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมือง

ช่วงหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” บ้าง “วรรณกรรมเพื่อประชาชน” บ้าง เพราะหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แล้ว วรรณกรรมเพื่อชีวิตและหนังสือแนวการเมืองได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างมาก เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านทุกกลุ่มที่กำลังตื่นตัวทางการเมือง ซึ่งจากการสำรวจของบุญเรือง เนียมหอม พบว่าระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ - ๖ ธันวาคม ๒๕๑๗ ระยะเวลา ๔๑๗ วัน มีการพิมพ์หนังสือการเมืองออกมากถึง ๓๓๕ เรื่อง กล่าวได้ว่าในระยะเวลา ๕ วัน จะมีหนังสือการเมืองพิมพ์ออกมากถึง ๔ เรื่อง

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนย่อหน้าที่ถูกต้อง

ช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “แสงหา” บ้าง ในยุค “ฉันจึงมาหาความหมาย” บ้าง ทั้งนี้เพราะความตื่นตัวของคนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งได้รวมตัวกันจัดตั้งชมรมหรือกลุ่มทางวรรณกรรม เพื่อผลิตวรรณกรรมเป็นสื่อแสดงความคิดเห็น โดยรูปแบบวรรณกรรมส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องสั้น บทกวี หรือบทความวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมือง

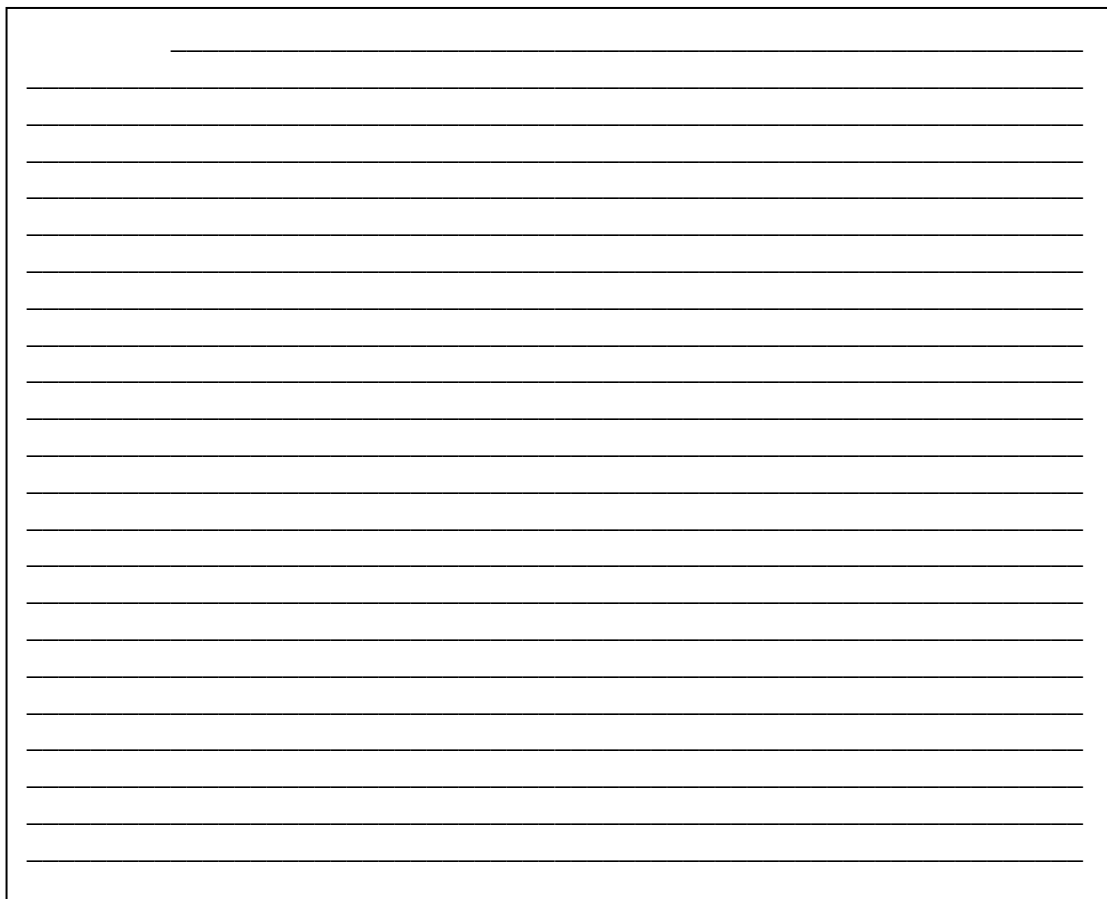
ช่วงหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ มีผู้ให้ความหมายของวรรณกรรมในช่วงนี้ว่าเป็นวรรณกรรมในยุค “วรรณกรรมเพื่อชีวิต” บ้าง “วรรณกรรมเพื่อประชาชน” บ้าง เพราะหลังเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แล้ว วรรณกรรมเพื่อชีวิตและหนังสือแนวการเมืองได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างมาก เพื่อสนองความต้องการของผู้อ่านทุกกลุ่มที่กำลัง

ต้นตัวทางการเมือง ซึ่งจากการสำรวจของบุญเรือง เนียมหอม พบว่าระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ - ๖ ธันวาคม ๒๕๑๗ ทั่วประเทศ ๔๑๗ วัน มีการพิมพ์หนังสือการเมืองออกมาถึง ๓๓๕ เรื่อง กล่าวได้ว่าในระยะเวลา ๕ วัน จะมีหนังสือการเมืองพิมพ์ออกมาถึง ๔ เรื่อง

วิจารณ์

จากตัวอย่างที่ยกมานี้ จะเห็นได้ว่าการเขียนย่อหน้าด้วยการขึ้นย่อหน้าให้ถูกต้องชัดเจนจะช่วยให้การจัดแบ่งเนื้อหา และจับประเด็นเนื้อหาง่ายขึ้น

ส่วนรูปแบบการเขียนเรียงความที่นักศึกษามักเขียนผิด คือ ไม่แบ่งเนื้อหาของเรียงความออกเป็น ๓ ส่วน คือ คำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุปตามรูปแบบที่ถูกต้อง โดยเขียนเรียงความด้วยย่อหน้าเดียวตลอดทั้งเรื่อง

รูปแบบที่ผิด

<p>คำนำ _____</p> <p>_____</p>
<p>เนื้อเรื่อง (ย่อหน้าหลัก) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง (ถ้ามี) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง (ถ้ามี) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>ย่อหน้าย่อยของเนื้อเรื่อง (ถ้ามี) _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
<p>สรุป _____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>

รูปแบบที่ถูกต้อง

อึ้งย้งย่อหน้าในส่วนเนื้อเรื่องนี่ ไม่ควรมีย่อหน้าเดียว เพราะนอกจากจะดูไม่สวยงามแล้ว ยังไม่สะดวกต่อการจับใจความสำคัญในการอ่านด้วย

ตัวอย่างการเขียนเรียงความผิดรูปแบบด้วยย่อหน้าเดียว (รูปแบบสมมุติ)

เสื่อกันหนาวและพ่อของฉัน

ความอบอุ่นที่เราได้รับจากใครหรือจะเหมือนความอบอุ่นที่เราได้รับจากคนที่เรารัก คนที่เรารักที่ว่านี้ก็คือพ่อแม่ ผู้ให้กำเนิดเรานั้นเอง แต่บางทีพ่อแม่ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะแสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูกมากนัก เหมือนพ่อของฉัน ฉันกับพ่อเราไม่ค่อยจะสนิทกันสักเท่าไร หรืออาจจะไม่สนิทกันเลย ด้วยเหตุที่ว่าพ่อของฉันท่านเป็นคนที่ดีมาก มากชนิดที่ว่าเวลาฉันทำอะไรผิดแล้วท่านจับได้ พ่อไม่ต้องพูดอะไรแค่มองด้วยสายตาที่เย็นๆ (สายตาก็เย็นๆ ที่ว่านี่ฉันก็อธิบายไม่ถูกแต่บอกได้คำเดียวว่าน่ากลัวมาก) เท่านั้นแหละครั้งต่อไปฉันรับรองได้เลยว่าจะหยุดพฤติกรรมนั้นและมันจะไม่เกิดขึ้นอีกอย่างแน่นอน และแล้วสิ่งอัศจรรย์ใจที่นำมาซึ่งความประทับใจที่พ่อทำให้ฉันก็เกิดขึ้น ในฤดูหนาวของปีหนึ่ง ฤดูหนาวในปีนี้ก็เหมือนทุกปี คืออากาศหนาวมากซึ่งนั่นก็คงเป็นเพราะว่าบ้านฉันอยู่ต่างจังหวัด ตอนนั้นฉันอายุสักประมาณ ๕ ปี สิ่งที่ไม่ชอบมากที่สุดก็ฤดูหนาวก็คงเป็นการตื่นนอนไปโรงเรียนแต่เช้า ทุกวันแม่จะปลุกและแต่งตัวให้ฉัน พร้อมทั้งไปยืนรอพ่อที่หน้าบ้านเป็นเพื่อนฉัน สักพักพ่อก็จะขับมอเตอร์ไซด์ออกมา และฉันก็ต้องซ้อนมอเตอร์ไซด์พ่อไปโรงเรียนทุกวัน แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ฉันและพ่อสนิทกันขึ้นมาเลย เพราะฉันจำได้ว่าตลอดระยะทางก่อนถึงโรงเรียน (ซึ่งก็ไกลพอสมควร) เราไม่ได้คุยกันเลย พอถึงโรงเรียนก็ไหว้พ่อ ฉันจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าพ่อเคยหันมามองเวลาฉันไหว้บ้างไหม แต่วันนี้มีอะไรไม่เหมือนทุกวัน พ่อขับรถมอเตอร์ไซด์และมายืนอยู่ข้างหน้าฉัน พร้อมทั้งเอื้อมมือไปหยิบเสื่อกันหนาวของฉันจากมือแม่ และนำมันมาสวมให้ฉัน ก็อย่างที่บอกว่าทุกวันแม่จะเป็นคนแต่งตัวให้ฉันรวมทั้งการใส่เสื่อกันหนาวให้ฉันด้วย ซึ่งนั่นก็ทำให้ฉันเกิดความประทับใจขึ้นมาทันที ที่ฉันประทับใจก็คงเป็นเพราะที่ผ่านมาพ่ไม่เคยแสดงออกถึงความห่วงใยหรือการเอาใจใส่ฉันมากนัก จากวันนั้นจนถึงวันนี้เวลาล่วงเลยผ่านมา ๑๕ ปี ฉันไม่เคยลืมและยังจำภาพแห่งความประทับใจนั้นได้ดี และจะเก็บภาพนั้นไว้ตลอดไป ในชีวิตนี้สิ่งที่ดีใจมากที่สุดก็คือได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อคนนี้ ถึงพ่จะดุและเข้มงวดกับฉัน ฉันก็เข้าใจและไม่เคยโกรธพ่เลย และยังคงอยู่เสมอว่าฉันโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นลูกของพ่

ตัวอย่างการเขียนเรียงความที่แบ่งย่อย่อหน้าอย่างถูกต้อง (รูปแบบจริง)

เสื่อกันหนาวและพ่อของฉัน

นางสาวทวิพันธ์ ไสขาว

นักศึกษา รหัส ๔๗๐๔๐๐๖๒๑๔

วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์

ความอบอุ่นที่เราได้รับจากใครหรือจะเหมือนความอบอุ่นที่เราได้รับจากคนที่เรารัก คนที่เรารักที่ว่านี้ก็คือพ่อแม่ ผู้ให้กำเนิดเรานั้นเอง แต่บางทีพ่อแม่ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะแสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูกมากนัก เหมือนพ่อของฉัน

ฉันกับพ่อเราไม่ค่อยจะสนิทกันสักเท่าไร หรืออาจจะไม่สนิทกันเลย ด้วยเหตุที่ว่าพ่อของฉันท่านเป็นคนที่ดีมาก มากชนิดที่ว่าเวลาฉันทำอะไรผิดแล้วท่านจับได้ พ่อไม่ต้องพูดอะไรแค่มองด้วยสายตาที่เย็นๆ (สายตาที่เย็นๆ ที่ว่านี้ฉันก็อธิบายไม่ถูกแต่บอกได้คำเดียวว่า น่ากลัวมาก) เท่านั้นแหละครั้งต่อไปฉันรับรองได้เลยว่าจะหยุดพฤติกรรมนั้นและมันจะไม่เกิดขึ้นอีกอย่างแน่นอน

และแล้วสิ่งอัศจรรย์ใจที่นำมาซึ่งความประทับใจที่พ่อทำให้ฉันก็เกิดขึ้น ในฤดูหนาวของปีหนึ่ง ฤดูหนาวในปีนี้ก็เหมือนทุกปี คืออากาศหนาวมากซึ่งนั้นก็คงเป็นเพราะว่าบ้านฉันอยู่ต่างจังหวัด ตอนนั้นฉันอายุสักประมาณ ๕ ปี สิ่งที่ไม่ชอบมากที่สุดที่ฤดูหนาวก็คงเป็นการตื่นนอนไปโรงเรียนแต่เช้า

ทุกวันแม่จะปลุกและแต่งตัวให้ฉัน พร้อมทั้งไปยื่นรอพ่อที่หน้าบ้านเป็นเพื่อนฉัน สักพักพ่อก็จะขับมอเตอร์ไซด์ออกมา และฉันก็ต้องซ้อนมอเตอร์ไซด์พ่อไปโรงเรียนทุกวัน แต่ฉันก็ไม่ได้ทำให้ฉันและพ่อสนิทกันขึ้นมาเลย เพราะฉันจำได้ว่าตลอดระยะทางก่อนถึงโรงเรียน (ซึ่งก็ไกลพอสมควร) เราไม่ได้คุยกันเลย พอถึงโรงเรียนก็ไหว้พ่อ ฉันจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าพ่อเคยหันมามองเวลาฉันไหว้บ้างไหม

แต่วันนี้มีอะไรไม่เหมือนทุกวัน พ่อขับรถมอเตอร์ไซด์และมายืนอยู่ข้างหน้าฉัน พร้อมทั้งเอื้อมมือไปหยิบเสื่อกันหนาวของฉันจากมือแม่ และนำมันมาสวมให้ฉัน ก็อย่างที่บอกว่าทุกวันนี้แม่จะเป็นคนแต่งตัวให้ฉันรวมทั้งการใส่เสื่อกันหนาวให้ฉันด้วย ซึ่งนั่นก็ทำให้ฉันเกิดความประทับใจขึ้นมาทันที

ที่ฉันประทับใจก็คงเป็นเพราะที่ผ่านมาพ่อไม่เคยแสดงออกถึงความหวังใจหรือการเอาใจใส่ฉันมากนัก จากวันนั้นจนถึงวันนี้เวลาล่วงเลยผ่านมา ๑๕ ปี ฉันไม่เคยลืมและยังจำภาพแห่งความประทับใจนั้นได้ดี และจะเก็บภาพนั้นไว้ตลอดไป

ในชีวิตนี้สิ่งที่ดีใจมากที่สุดก็คือได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อคนนี้ ถึงพ่อจะดุและเข้มงวดกับฉัน ฉันก็เข้าใจและไม่เคยโกรธพ่อเลย และยังคงยึดอยู่เสมอว่าฉันโชคดีที่ได้เกิดมาเป็นลูกของพ่อ

วิจารณ์

จะเห็นได้ว่าเรียงความทั้ง ๒ เรื่องนี้ แม้เป็นเรียงความที่มาจากเรื่องเดียวกัน หากเขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบแล้ว เรียงความนั้นจะดูไม่น่าอ่านเหมือนเรียงความที่เขียนอย่างถูกต้องตามรูปแบบ ที่มีสัดส่วนสวยงามชัดเจน ง่ายต่อการจับประเด็นในการอ่าน

แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบ

นักศึกษาต้องระมัดระวังและให้ความสำคัญกับการเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบ เพราะหากนักศึกษาใช้รูปแบบการเขียนที่ถูกต้องตามภาษามาตรฐานหรือภาษาที่เป็นทางการแล้ว งานเขียนของนักศึกษาจะได้รับการยอมรับและน่าเชื่อถือ ในทางกลับกัน หากนักศึกษาไม่ใส่ใจกับรูปแบบที่ถูกต้อง งานเขียนของนักศึกษาอาจกลายเป็นงานเขียนเฉพาะกิจ งานเขียนเพื่อศิลปะหรืองานบันเทิง หรืองานเขียนเพื่อสื่อข้อความทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ซึ่งได้รับการยอมรับอยู่ในระดับหนึ่ง แต่ไม่ถึงขั้นภาษามาตรฐาน

๒. การเขียนไม่ตรงประเด็น

การเขียนไม่ตรงประเด็นพบใน ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ การเขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนด

๒.๒ การเขียนออกนอกประเด็น

๒.๑ การเขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนด คือการเขียนที่ไม่ตรงประเด็นกับเรื่องที่กำหนดให้เขียน ทำให้เรื่องที่เขียนกลายเป็นเรื่องอื่น เช่นหากกำหนดให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง โดยมีใจความสำคัญเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นักศึกษาก็ต้องเขียนถึงการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในยามว่าง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดีและมีประโยชน์ตามหัวข้อที่กำหนด

หากนักศึกษาไปเขียนถึงเรื่องอาหารที่นักศึกษาโปรดปราน โดยกล่าวถึงอาหารชนิดนั้นว่ามีวิธีปรุง รสชาติ และมีประโยชน์ต่อร่างกายอย่างไร ก็จะถือว่าเรื่องที่นักศึกษาเขียนมานั้นไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนด แม้จะเขียนถูกต้องตามรูปแบบที่ประกอบด้วยคำนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุปก็ตาม

แต่หากนักศึกษารักหรือพอใจที่จะเขียนเกี่ยวกับการทำอาหารชนิดนั้นจริงๆ และอยากให้ตรงประเด็นกับเรื่องที่กำหนดให้เขียนเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นักศึกษาก็ควรวางโครงเรื่องให้ตรงประเด็นและกล่าวถึงส่วนต่างๆ ของเรื่องดังนี้

คำนำ กล่าวถึงการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ว่ามีหลายวิธี การทำอาหารก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

เนื้อเรื่อง กล่าวถึงวิธีการเตรียมเครื่องปรุง และวิธีการปรุงอาหารชนิดนั้น พร้อมทั้งกล่าวถึงรสชาติและคุณค่าของอาหารชนิดนั้นด้วย

บทสรุป อาจกล่าวสรุปว่าการทำอาหาร นอกจากจะเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แล้ว ยังทำให้เราได้ฝึกฝนวิธีทำอาหาร ได้รับประทานอาหารที่เราชื่นชอบและมีประโยชน์ต่อร่างกายอีกด้วย

เพียงเท่านี้ก็ทำให้เรียงความที่นักศึกษาเขียนนั้นมีเนื้อหาตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้

๒.๒ การเขียนนอกประเด็น คือการเขียนนอกนอกเรื่องจนทำให้เนื้อหาของเรื่องขาดเอกภาพ ใจความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งการเขียนนอกนอกประเด็นนี้เกิดจากขาดการควบคุมแก่นเรื่อง (Theme) หรือเมื่อเนื้อหาหรือข้อความที่เขียนกล่าวถึงเรื่องที่คุณเขียนถนัดหรือสนใจ ก็กล่าวถึงเรื่องนั้นจนยืดยาวออกนอกเรื่อง ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กล่าวถึงการเขียนเช่นนี้ว่าเป็นการเขียนในลักษณะ **คุยแบบเข้าซอย** คือพูดถึงเรื่องหนึ่งอยู่ดีๆ ก็วกไปพูดถึงเรื่องอื่น บางครั้งเลยเถิดจนไม่กลับมาเรื่องเก่า ซึ่งการเขียนแบบนี้หากเป็นการเขียนย่อหน้าก็จะทำให้ย่อหน้านั้นขาดเอกภาพ ใจความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หากเป็นการเขียนเรียงความ บางครั้งอาจจะทำให้เรียงความตอนนั้นขาดสาระที่ชัดเจน ไม่มุ่งไปสู่จุดสุดยอดของเรื่อง (Climax) ทำให้ผู้อ่านหลงประเด็นนอกนอกเรื่องตามที่ผู้เขียนเขียนได้

ตัวอย่าง การเขียนย่อหน้าออกนอกประเด็น

น้ำใจเป็นสิ่งที่ยากในสังคมปัจจุบัน อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของสังคม และวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น อาทิ น้ำมันแพง ค่าครองชีพสูง ทำให้รายได้ไม่พอรายจ่าย ทุกคนต้องต่อสู้แบบปากกัดตีนถีบ เพื่อความอยู่รอดของตนเอง จนลืมนึกถึงคนอื่น เราจึงควรยึดถือแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ใช้จ่ายตามอัตภาพ จะทำให้ชีวิตเราดีขึ้นและสังคมก็น่าอยู่ตามไปด้วย

วิจารณ์

ตัวอย่างย่อหน้าดังกล่าวข้างต้นเขียนออกนอกประเด็น ทั้งๆ ที่ใจความสำคัญของย่อหน้าอยู่ที่ประโยคขึ้นต้นย่อหน้าที่ว่า **น้ำใจเป็นสิ่งที่ยากในสังคมปัจจุบัน** ฉะนั้นประโยคสนับสนุน ก็ควรกล่าวถึงเรื่องการขาดน้ำใจในสังคมปัจจุบัน แต่ประโยคสนับสนุนประโยคที่ ๒ กลับกล่าวถึงภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ประโยคสนับสนุนที่เหลือก็ออกนอกประเด็นตามประโยคที่ ๒ โดยไม่วกกลับมากล่าวถึงเรื่องการขาดน้ำใจเลย

แนวทางแก้ไขจึงควรควบคุมแก่นเรื่องให้ได้ อย่าเขียนออกนอกประเด็น แม้จะมีข้อความหรือใจความบางตอนชวนออกนอกประเด็น ผู้เขียนก็ต้องพยายามดึงกลับมาสู่ประเด็นสำคัญของเรื่องให้ได้

ตัวอย่าง ย่อหน้าที่แก้ไข

น้ำใจเป็นสิ่งที่ยากในสังคมปัจจุบัน อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ทำให้คนส่วนใหญ่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของตนเอง จนลืมนึกถึงคนอื่น ซึ่งถ้าทุกคนมัวแต่คิดถึงตนเอง ไม่จุนเจือช่วยเหลือกันแล้ว จะทำให้สังคมอยู่ในภาวะแล้งน้ำใจ เป็นวิกฤติทางสังคมเพิ่มขึ้นไปอีก ดังนั้นเราจึงควรจุนเจือช่วยเหลือกัน แม้จะประสบปัญหาความยากจน ก็ขอให้มันเป็นเพียงการจุนเงินแต่ไม่จุนน้ำใจ

ตัวอย่างการเขียนเรียงความออกนอกประเด็น

ตัวอย่างเรียงความในที่นี่มาจากโจทย์ที่กำหนดให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง ความยาวประมาณ ๑ หน้ากระดาษ A๔ จากข้อคิดที่ได้จากคำสอนของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อจรัญ) วัดอัมพวัน จ. สิงห์บุรี ที่ว่า “เวลาเป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนได้มาอย่าง

เท่าเทียมกัน ผิดกันแต่ว่าใครจะใช้เวลาที่ได้มานั้นให้เกิดประโยชน์มากกว่ากัน” ซึ่งจะขอยกตัวอย่างเรียงความที่เขียนจากโจทย์เดียวกันมาเปรียบเทียบกัน ดังนี้

ตัวอย่างที่ ๑

เวลาที่ไม่เคยคอยใคร

คำว่า “เวลา” ทุกคนรู้ดีว่าเป็นสิ่งมีค่า ไม่ว่าจะทำการสิ่งใดก็ต้องมีเวลาจำกัด

ข้าพเจ้าเองเห็นความสำคัญของคำว่า ชั่วโมง นาที และวินาทีอย่างลึกซึ้ง เหตุการณ์ร้ายๆ ที่เพิ่งผ่านพ้นไปได้ ๒ เดือนกับคลื่นสึนามิที่ถล่ม ๖ จังหวัดภาคใต้ ทำให้หลายๆ ชีวิตต้องจากไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ

คนที่ใช้ชีวิตรอดมาได้กลับต้องมาทุกข์ ทุกข์เพราะเสี้ยวเวลา และเสี้ยววินาทีนั้น เขาต้องสูญเสียสิ่งยิ่งใหญ่และมีค่ามากที่สุดในชีวิต เหตุการณ์ร้ายๆ เหตุการณ์ “นาทีชีวิต” จริงๆ ทุกคนที่อยู่แถบชายฝั่งต่างก็ใช้ชีวิตอย่างปกติทุกวัน โดยหารู้ว่าจะมีสิ่งร้ายๆ เกิดขึ้นในขณะที่น้ำลดลง ผู้คนต่างก็แตกตื่นตกใจ แต่ก็ไม่มีใครรีบวิ่งหนี เพียงไม่กี่นาทีคลื่นยักษ์ก็ถล่มเข้ามาอย่างแรง ไม่ได้ยินแม้แต่เสียงร้องขอความช่วยเหลือ บางคนก็เห็นพ่อ แม่ หรือคนใกล้ตัวตายไปต่อหน้าต่อตา

เราที่อยู่ในเมืองกรุงก็ได้แต่ดูโทรทัศน์ ส่งแรงใจไปช่วยชาวใต้ ข้าพเจ้าก็คนหนึ่งที่ได้ใช้เวลา ณ ปัจจุบันนี้ได้คุ้มค่าแล้ว ข้าพเจ้ามีความสุข สุขที่ได้ช่วยเหลือคนที่ลำบากกว่าเรา เป็นร้อยเท่า ข้าพเจ้าได้ร่วมบริจาคเงิน เสื้อผ้าให้กับผู้ประสบภัย และมีความสุขมากที่ได้ให้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน หวังเพียงขอให้ผู้ประสบภัยมีชีวิตที่ดีขึ้น มีกำลังใจที่ดีขึ้น บางวันข้าพเจ้ากินข้าวเกือบจะไม่หมด แต่ก็ต้องฝืนกินให้หมด จะเพราะอะไรเล่า ถ้าไม่ใช่ข้าพเจ้าอดคิดถึงชาวใต้ที่กำลังหิว ไม่มีแม่ข้าวจะกิน ณ วันนี้ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้ช่วยเหลือคนไทย เพราะถ้าไม่ช่วยตอนนี้แล้วจะช่วยตอนไหน

แล้วคุณล่ะ เคยถามตัวเองบ้างหรือยังว่า ในชีวิตที่เกิดมาเคยทำประโยชน์อะไรบ้าง

ตัวอย่างที่ ๒

ไปกับเวลา

นายไทยรัฐ โพธิ์พันธ์

รหัส ๔๕๐๔๐๐๒๐๓๓

การดำเนินชีวิตในสังคมที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงทุกขณะนี้ เราต้องรู้จักใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพราะเวลาไม่เคยหยุดรอใครที่ยังช้าอยู่ แต่กลับทิ้งเราไปเรื่อยๆ หากเรายังไม่รีบและไม่กระตือรือร้น

หลายคนปล่อยให้ชีวิตว่างเปล่าไป แม้ว่าจะกำลังทำสิ่งใดอยู่แต่สิ่งที่ทำนั้นกลับไม่ได้ส่งผลดีกับตนเองเลย ตรงกันข้ามกลับนำความร้อใจมาให้เสียมากกว่า เราควรฉวยโอกาสรีบทำในสิ่งที่ดีและสร้างประโยชน์ ไม่ว่าจะกับตนเองหรือสังคม

ชีวิตเราเกิดมานั้นไม่เท่าเทียมกัน บ้างมีน้อยบ้างมีมากแต่เราเลือกทำได้ ทำสิ่งที่ก่อให้เกิดผลดีตามแต่กำลังของตนที่จะทำได้ เพราะคนที่ลงมือทำจะได้รับความรู้สึกและอารมณ์ที่แท้จริง สามารถรู้สึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้น อย่าเพียงมอง แล้ววิจารณ์กับสิ่งนั้น เราไม่มีสิทธิ์จะไปตัดสินใครได้ เราควรรู้หน้าที่ของตนว่าควรทำอะไร แล้วทำให้ดีที่สุดด้วย อย่าเกียจว่าไม่ใช่หน้าที่ของตน ถ้าทุกคนคิดเช่นนี้สังคมก็คงไม่พัฒนาเป็นแน่

เมื่อเกิดปัญหาเราควรช่วยกันแก้ปัญหา เพราะคนคนเดียวอาจมีกำลังน้อย แต่เมื่อทุกคนรวมพลังกัน ก็จะสามารถบรรเทาปัญหาได้ บ้านเมืองเราอยู่ได้มาจนถึงปัจจุบันนี้ก็ด้วยความรู้สึกสามัคคี และทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด อย่าปล่อยให้เวลานั้นผ่านไปกับตัวเลขที่เรานับบนหน้าปัดนาฬิกา เมื่อเรามองกลับมาก็จะไม่พบกับอะไรเลย เสมือนหนึ่งงมเข็มในมหาสมุทร รู้ว่าอย่างไรก็หาไม่เจอ แต่ยังคงดันทุรัง ผลที่ได้กลับเป็นการเหนื่อยเปล่าเท่านั้น เวลาเดินไปเรื่อยๆ ไม่เคยหยุด แต่คนเรามากชอบหยุด อย่างนี้คงไม่เกิดประโยชน์อะไร ฉะนั้นสิ่งเดียวที่จะทำให้เวลาเดินไปแล้วไม่เสียเวลาเปล่าคือเราต้องเดินไปพร้อมกับเวลา และพร้อมรับกับสิ่งที่เกิด

เวลาผ่านไป แต่ชีวิตเราไม่สามารถตามเวลาไปได้ตลอด สิ่งเดียวที่จะตามไปกับเวลาได้ในส่วนของเรา ก็คือความดี หมั่นทำดีเสียแต่วันนี้ เมื่อเราลาโลกไป อย่าปล่อยให้เวลาเดินไปเพียงลำพัง จงให้ความดีของเราเดินไปเป็นเพื่อนกับเวลาด้วย

วิจารณ์

จากเรียงความทั้ง ๒ เรื่องดังที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้ จะเห็นได้ว่าเรื่องที่ ๑ **เวลาไม่เคยคอยใคร** เขียนนอกนอกประเด็น ทั้งๆ ที่ชื่อเรื่อง และขั้นต้นเรื่องได้เน้นย้ำถึงคุณค่าของเวลาที่มืออยู่อย่างจำกัด แต่ในส่วนของเนื้อเรื่องกลับกล่าวถึงอุบัติเหตุคลื่นสึนามิถล่ม ๖ จังหวัดภาคใต้ ทำให้ประชาชนชาวใต้ประสบภาวะเดือดร้อน ขาดแคลนอาหารและเครื่องนุ่งห่ม ในตอนท้ายยังกระตุ้นเตือนให้ผู้อ่านสำนึกที่จะช่วยเหลือคนไทยในยามทุกข์ยากอีก ไม่ได้วกกลับมาพูดเรื่องการใช้เวลาให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ดังคำสอนของพระธรรมสิงหบุราจารย์ตามที่กำหนดมาในโจทย์เลย

ในขณะที่เรียงความเรื่องที่ ๒ **ไปกับเวลา** พยายามควบคุมแก่นเรื่อง (Theme) อยู่ตลอดเวลา โดยกล่าวถึงการใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์ควบคู่ไปกับเวลาที่ผ่านไป ซึ่งข้อความทั้ง ๕ ย่อหน้าของเรียงความเรื่องนี้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ไม่ออกนอกประเด็นเลย

วิธีการแก้ไขการเขียนไม่ตรงประเด็น

วิธีการแก้ไขการเขียนไม่ตรงประเด็นมีดังนี้

๑. ต้องอ่านโจทย์และตีความโจทย์อย่างเคร่งครัดว่าโจทย์กำหนดให้เขียนเรื่องอะไร มีประเด็นใดที่ต้องกล่าวถึงบ้าง
๒. ต้องคิดก่อนที่จะเขียน อย่าเขียนในลักษณะคิดไปเขียนไป หรือเขียนโดยไม่ได้คิด
๓. ต้องรู้จักควบคุมแก่นเรื่อง ต้องรู้จักตัดใจอย่าเผลอไปเขียนในเรื่องนอกประเด็น และหากเผลอเขียนไปแล้ว (ในกรณีที่เป็นฉบับจริงไม่ใช่ฉบับร่าง) ก็ต้องหาทางดึงกลับสู่ประเด็นของเรื่องที่เขียนให้ได้
๔. ต้องรู้จักวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียน เพราะการวางโครงเรื่องนอกจากจะช่วยการลำดับความคิดแล้ว ยังช่วยไม่ให้เขียนนอกประเด็นได้อีกด้วย ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับการวางโครงเรื่องจะได้กล่าวต่อไป

๓. ใจความที่เขียนหววน

ใจความที่เขียนหววน คือเขียนด้วยใจความเดิมๆ ซ้ำไปซ้ำมา แม้รูปประโยคจะเปลี่ยนไปแต่ความหมายของเนื้อหายังคงเดิมไม่คืบหน้าไปไหน เปรียบเสมือนการเดินทางย่ำเท้า

อยู่กับที่แม้จะเคลื่อนไหวร่างกาย แต่ไม่ได้เคลื่อนที่ไปทางไหน ไม่ว่าจะเดินหน้าหรือถอยหลังก็ตาม

ใจความที่เขียนวากวนนี้เกิดจากขาดการวางโครงเรื่องในการเขียน ทำให้เนื้อหาที่เขียนวกไปวนมาหรือกล่าวซ้ำความไปมา หากผู้เขียนวางโครงเรื่องก่อนเขียน จะช่วยให้เนื้อหาไม่วากวน ลำดับความได้อย่างต่อเนื่องและเป็นเหตุเป็นผล ทั้งนี้เพราะการวางโครงเรื่องทำให้ผู้เขียนมีโอกาสคิดล่วงหน้าว่าจะเขียนถึงเรื่องใดก่อนหลัง

ตัวอย่าง งานเขียนที่วกไปวนมา (เพราะไม่ได้วางโครงเรื่อง)

คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่สามารถเลือกทางเดินของชีวิต คือเลือกที่จะทำความดีหรือความชั่วได้ เราเลือกเกิดไม่ได้แต่เราต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคมซึ่งเราสามารถเลือกได้ว่าเราจะทำความดีหรือความชั่ว เพราะการเลือกทำความดีเป็นสิ่งที่เราเลือกได้ ไม่เหมือนการเกิดเป็นสิ่งที่เราเลือกไม่ได้ เราต้องต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและเลือกด้วยว่าเราจะทำความดีหรือความชั่ว

วิจารณ์

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้คือ การเลือกเกิดเป็นสิ่งที่คนเราเลือกไม่ได้ แต่การทำความดีหรือความชั่วเป็นสิ่งที่เราสามารถเลือกได้ แต่ผู้เขียนเขียนวกไปวนมา ใจความซ้ำๆ อยู่ที่เรื่องเดิมไม่คืบหน้าไปไหน ดังนั้นหากผู้เขียน วางโครงเรื่องก่อนเขียนจะทำให้ใจความของย่อหน้านี้ไม่วากวน แถมยังลำดับความได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลอีกด้วย

ตัวอย่าง การวางโครงเรื่อง

- คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกทางเดินชีวิตได้ (ประโยคใจความสำคัญ)
- เส้นทางชีวิตอาจพบทั้งเรื่องดีและไม่ดี
- ตัวอย่างเส้นทางชีวิตที่อาจต้องพบ
- ต้องมีสติ ละเว้นเส้นทางชั่ว เดินในทางที่ดี
- จะทำให้พบความสุขในชีวิต

ตัวอย่าง งานเขียนที่เขียนด้วยการวางโครงเรื่อง

คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่สามารถเลือกทางเดินของชีวิต คือเลือกที่จะทำความดีหรือความชั่วได้ ในการดำเนินชีวิตของแต่ละคนอาจพบทั้งเรื่องดีและไม่ดี ตัวอย่างเช่น

ในบางขณะที่เราต้องการเงินเพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิต อาจมีคนมาเสนอให้เรากระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายเพื่อแลกกับเงินที่เราต้องการ เราต้องมีสติยั้งคิด เพราะการทำผิดกฎหมายเป็นเส้นทางชีวิตของคนชั่วที่มักจบลงด้วยความหายนะ ดังนั้นเราจึงควรเลือกเป็นคนดี เพื่อความสงบสุขของชีวิตในวันข้างหน้า

วิธีแก้ไขการเขียนนวน

การเขียนนวนเกิดจากขาดการวางโครงเรื่องทำให้ความคิดสับสนวุ่นวายไปวนมา วิธีแก้ไขคือต้องรู้จักการวางโครงเรื่องก่อนลงมือเขียน ซึ่งการวางโครงเรื่องมี ๒ ลักษณะ คือ โครงเรื่องหยาบ และโครงเรื่องละเอียด

โครงเรื่องหยาบ คือ โครงเรื่องที่เขียนขึ้นคร่าวๆ เป็นหัวข้อด้วยคำหรือประโยคสั้นๆ พอจับใจความได้ โดยเรียงหัวข้อจากก่อนไปหาหลัง

โครงเรื่องละเอียด คือ โครงเรื่องที่เขียนในรูปประโยคที่มีใจความสมบูรณ์เป็นข้อๆ พร้อมทั้งใส่หมายเลขกำกับจากก่อนไปหาหลัง

อนึ่งโครงเรื่องทั้ง ๒ ชนิดนี้ขึ้นอยู่กับนักศึกษาว่าจะเลือกใช้แบบใด โดยโครงเรื่องหยาบเหมาะแก่การเขียนแบบเร่งรีบ หรือใช้เวลาในการเขียนไม่นานนัก ส่วนโครงเรื่องละเอียดเหมาะแก่การเขียนที่มีระยะเวลามากกว่า ๑ - ๒ ชั่วโมง เนื่องจากโครงเรื่องละเอียดจะเจาะจงประเด็นที่จะเขียนชัดเจนกว่าโครงเรื่องหยาบ เพราะเป็นรูปประโยคที่มีใจความสมบูรณ์ ไม่ได้เป็นหัวข้อๆ เหมือนโครงเรื่องหยาบ

ตัวอย่างโครงเรื่องของเรียงความเรื่อง วิหารพระมงคลบพิตร : ของดีเมืองอยุธยา

โครงเรื่องหยาบ	โครงเรื่องละเอียด
คำนำ	๑. คำนำ
- เกริ่น -	เกริ่นนำถึงความสำคัญของ
	จ. พระนครศรีอยุธยา
เนื้อเรื่อง	๒. เนื้อเรื่อง
- การท่องเที่ยว ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์	๒.๑ การท่องเที่ยว ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์กับ
	ครอบครัวที่ จ. พระนครศรีอยุธยา
	ในช่วงวันวิสาขบูชาที่ผ่านมา

- วิหารพระมงคลบพิตร
  - ที่ตั้ง
  - ความน่าสนใจของสินค้า
  - ความประทับใจ
- สรุป**
- เชิญชวนผู้อ่านไปเที่ยว -
- ๒.๒ ความน่าสนใจของวิหารพระ
มงคลบพิตร๑ ใน ๙ สิ่งศักดิ์
สิทธิ์
  - ๒.๒.๑ ที่ตั้งของพระวิหารมงคล
บพิตร
  - ๒.๒.๒ ความเป็นมาของวิหาร
พระมงคลบพิตร
  - ๒.๒.๓ ความน่าสนใจของสินค้า
ที่วางขายบริเวณรอบๆ
พระวิหารมงคลบพิตร
  - ๒.๒.๔ ความประทับใจที่มีต่อ
การเยี่ยมชมวิหาร
พระมงคลบพิตรในครั้งนี้
- ๓. สรุป**
- เชิญชวนผู้อ่านไปเที่ยว
  - จ. พระนครศรีอยุธยา

ตัวอย่างเรียงความ

วิหารพระมงคลบพิตร : ของดีเมืองอยุธยา

นางสาวกฤตยา เจริญเชื้อ

รหัส ๔๗๐๔๐๐๗๘๘๑

วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาหรือเมืองกรุงเก่าได้รับการยกย่องจากองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก เนื่องจากมาเติมไปด้วยวัดวาอาราม โบราณสถานและโบราณวัตถุต่างๆ แม้จะอยู่ในสภาพปรักหักพัง แต่ก็ยังคงเค้าของความยิ่งใหญ่หลงเหลืออยู่กับจังหวัดซึ่งเคยเป็นราชธานีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศไทยที่มีอายุยืนนานถึง ๔๑๗ ปี

ในช่วงวันวิสาขบูชาที่ผ่านมา ดิฉันและครอบครัวได้มีโอกาสไปร่วมกิจกรรมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจัดขึ้น นั่นคือ การท่องเที่ยว ๙ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อาจจะนับได้ว่าเป็นความประทับใจครั้งหนึ่งในชีวิตของดิฉันเลยทีเดียว เพราะพวกเราได้มีโอกาสไปเที่ยวด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาภายในครอบครัว ได้ทำกิจกรรมร่วมกันหลายอย่างๆ รับประทานอาหารร่วมกัน ถ่ายรูปร่วมกัน ซึ่งเป็นความอบอุ่นใจที่พวกเราไม่มีวันลืม เพราะหาโอกาสอย่างนี้ได้ยาก ทุกคนต่างมีภาระหน้าที่ของตัวเอง ไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก

หนึ่งในสถานที่ที่เก๋าสักดิ์สิทธิ์ที่ดิฉันและครอบครัวได้ไปเที่ยวชม คือ วิหารพระมงคลบพิตร เป็นสถานที่ที่มีความสวยงาม และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์สถานที่หนึ่ง วิหารพระมงคลบพิตรตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของวัดพระศรีสรรเพชญ์ ภายในวิหารพระมงคลบพิตร มีพระมงคลบพิตรเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย เป็นพระพุทธรูปหล่อองค์ใหญ่ หล่อด้วยสำริด นับเป็นพระพุทธรูปหล่อขนาดใหญ่องค์หนึ่ง มีขนาดหน้าตักกว้างประมาณ ๙ เมตร และสูงประมาณ ๑๒ เมตร ตามตำนานไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่าสร้างขึ้นในสมัยใด แต่สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ราวแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ เมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๔ สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายจากทิศตะวันออกนอกพระราชวังมาไว้ทางด้านทิศตะวันตกที่ประดิษฐานอยู่ในปัจจุบัน และโปรดเกล้าฯ ให้ก่อมณฑปสวมไว้ในสมัยสมเด็จพระ

เจ้าเสือ ต่อมาเกิดฟ้าผ่าลงมาไหม้เครื่องบนพระมณฑป เกิดไฟไหม้ทำให้ส่วนบนขององค์พระมงคลบพิตรเสียหาย จึงโปรดเกล้าฯ ให้ซ่อมแซมใหม่ แผลงหลังคายอดมณฑปเป็นหลังคาพระวิหารธรรมดาแทน และต่อมาในคราวเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒ วิหารพระมงคลบพิตรถูกไฟไหม้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่จนสวยงามมาจนถึงปัจจุบัน

วิหารพระมงคลบพิตรนับว่าเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจมาเที่ยวมากแห่งหนึ่ง นับเป็นสถานที่ที่ท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศสถานที่หนึ่งในปีหนึ่งๆ จะมีชาวต่างชาติหลายชาตินิยมมาท่องเที่ยวและซื้อของฝาก ของที่ระลึกไปฝากญาติพี่น้อง โดยสิ่งของที่ชาวต่างชาตินิยมนั้นเป็นของที่มาจากพวกวัสดุธรรมชาติ จำพวกใบลาน ใบข้าวโพด ไม้ไผ่ ผักตบชวา นำมาประดิษฐ์เป็นปลาตะเพียน กอบ กระจับปี่สานและของใช้ต่างๆ

การไปร่วมกิจกรรมในครั้งนี้สร้างความประทับใจให้กับดิฉันเป็นอย่างมากที่เห็นชาวต่างชาติภาคภูมิใจในความเป็นไทยของชาติเรา ชื่นชมในความงามของศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุและวัดวาอาราม ซากปรักหักพังที่เป็นอนุสรณ์แสดงถึงความเก่าแก่ด้านอารยธรรมของชาติ นอกจากนั้นการไปร่วมกิจกรรมกับครอบครัวในครั้งนี้ดิฉันมีความประทับใจและภาคภูมิใจมากที่ครอบครัวของเราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ด้วยการไปทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ฟังธรรม เวียนเทียนร่วมกัน เป็นการสร้างบุญสร้างกุศล เกิดความรู้สึกสงบ เป็นสุข ซึ่งเป็นความสุขทางใจ และได้ข้อคิดอะไรอีกหลายๆ สิ่งหลายอย่าง ที่เป็นคติเตือนใจในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป

นี่เป็นเพียงหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมาก อาทิ วัดพนัญเชิง วัดธรรมิกราช วัดธรรมาราม วัดไชยวัฒนาราม เป็นต้น อยุธยาห่างจากกรุงเทพมหานครเพียง ๕๐ กว่ากิโลเมตรเท่านั้น อย่าลืมชวนคนใกล้ชิดและครอบครัวมาเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วท่านจะประทับใจในมรดกทางวัฒนธรรมของโลกไปอีกนานเท่านาน

๔. การใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

ข้อบกพร่องเรื่องการใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวยเป็นสิ่งที่พบมากที่สุดในงานเขียนของนักศึกษาทั้งในเรื่องการใช้ประโยคและการใช้คำ อาทิ ใช้ประโยคตามโครงสร้างของภาษาอังกฤษ วางส่วนขยายของประโยคไม่ถูกต้อง เขียนประโยคที่มีใจความกำกวม เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ใช้คำฟุ่มเฟือย ใช้คำภาษาปากหรือศัพท์สแลง สะกดคำผิด เป็นต้น ซึ่งข้อบกพร่องเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษานี้จะได้กล่าวอย่างละเอียดต่อไปในบทที่ ๓

แนวทางแก้ไขการใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย

นักศึกษาต้องรู้จักสังเกตและแยกแยะภาษาที่ดีและไม่ดี ใช้ภาษาให้ถูกต้องตามกาลเทศะ คำใดไม่มั่นใจว่าจะเขียนถูกหรือไม่ ควรสอบถามผู้รู้หรือตรวจสอบจากพจนานุกรม และหมั่นตรวจทานงานเขียนของตน เพราะอาจเขียนตกหล่นหรือสะกดผิดได้

ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ประการคือการเขียนผิดรูปแบบ การเขียนไม่ตรงประเด็น ใจความที่เขียนหวกวน และการใช้ภาษาไม่ถูกต้องและไม่สละสลวย เป็นข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาควรให้ความระมัดระวัง ไม่ละเลยต่อรายละเอียดปลีกย่อย เล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะข้อบกพร่องเหล่านี้จะทำให้งานเขียนของนักศึกษาด้อยคุณค่าทันทีแม้จะมีเนื้อหาสาระน่าสนใจเพียงใดก็ตาม

กิจกรรมการเรียนรู้บทที่ ๒

ข้อ ๑. ให้นักศึกษาเติมคำในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์ถูกต้อง

๑. ข้อบกพร่องที่มักพบในงานเขียนของนักศึกษามี ๔ ประการ คือ ๑) _____
- ๒) _____ ๓) _____ ๔) _____
๒. ย่อหน้าที่สวยงามควรเว้นระยะประมาณ _____
๓. การเขียนย่อหน้าขีดเส้นโดยไม่ย่อเข้ามาเป็นข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทย เพราะ _____

๔. เนื้อหาของเรียงความประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๓ ส่วนคือ ๑) _____
 ๒) _____ ๓) _____
๕. ข้อบกพร่องในเรื่องรูปแบบการเขียนเรียงความของนักศึกษาคือ _____
 _____
 _____
๖. ในส่วนของเนื้อเรื่องเรียงความควรมีมากกว่า ๑ ย่อหน้า เพราะ _____
 _____
๗. การเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบนอกจากจะเป็นการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องแล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่องานเขียนชิ้นนั้นคือ _____
๘. การเขียนไม่ตรงประเด็นก่อให้เกิดผลเสียคือ _____
๙. การเขียนในลักษณะคุยแบบเข้าชอย คือ _____
 _____
๑๐. วิธีแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนนอกนอกประเด็นคือ ๑) _____
 _____ ๒) _____ ๓) _____
 _____ ๔) _____
๑๑. การวางโครงเรื่องก่อนที่จะเขียนช่วยแก้ปัญหาการเขียนรวกวนได้เพราะ _____
 _____
๑๒. โครงเรื่องมี ๒ ชนิดคือ ๑) _____ ๒) _____
๑๓. โครงเรื่องหยาบเหมาะแก่การเขียนแบบ _____
 ส่วนโครงเรื่องละเอียดเหมาะแก่การเขียนแบบ _____
๑๔. ข้อบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดในงานเขียนของนักศึกษาคือ _____
๑๕. ข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ประโยคและการใช้คำได้แก่ _____
 _____
 _____

ข้อ ๒ ให้นักศึกษาอ่านข้อความที่ยกมาแล้วปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละข้อ

๒.๑ นักศึกษาคิดว่าเรียงความเรื่องพระคุณครู มีข้อบกพร่องอย่างไร และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร

พระคุณครู

ครูคำนี้มีค่ายิ่งนักหนา ครูเปรียบเสมือนเรือจ้างที่แจวเรือส่งศิษย์ให้ถึงฝั่งและครูก็ได้หวังสิ่งตอบแทนใด แม้จะพริ้วส่อนเหน้อยยากเพียงใด หวังเพียงให้ศิษย์มีความรู้ และเป็นคนดีของสังคมเท่านั้นเอง ลูกศิษย์ต้องมีครูเพราะแม้แต่เด็กแรกเกิดก็ยังมีครูคือพ่อ แม่ ที่คอยสอนให้ฝึกพูด ฝึกเดิน พระคุณครูมีค่าอันใหญ่หลวง

ในยามที่ศิษย์ท้อแท้ มีปัญหาอุปสรรคต่างๆ ครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะหนทางให้กับศิษย์ ครูเปรียบเสมือนแสงเทียนที่คอยให้ความสว่างในยามที่มีดมืด ชี้นำไปในทางที่ดี ครูทุกคนย่อมมีความหวังดีต่อศิษย์ทุกคน

ครูคอยชี้ทางผิดทางถูกให้ศิษย์ทุกเวลา ยอมถ่ายถอดศิลปะ วิชาทุกอย่างด้วยใจบริสุทธิ์ ครูคือผู้ให้

ครูคือพ่อแม่คนที่สองรองจากบุพการี ท่านยอมเหน้อยยากเพื่อให้ลูกคนนี่คือลูกศิษย์ได้มีชีวิตที่ดี ฉะนั้นศิษย์ควรจะระลึกถึงพระคุณครูตลอดเวลา ครูคอยชี้แนะให้คำปรึกษาได้ในทุกเรื่อง ครูสอนให้เราประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งดีงาม สอนให้ไม่พูดความเท็จ ให้ปฏิบัติในศีลธรรมอันดี ไม่เป็นคนลัทธิขโมย

คอยสอนให้มีวิชาติดตัวเมื่อได้ทำงาน ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ เป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูกศิษย์ประพฤติปฏิบัติตาม

ครูเปรียบเสมือนดวงไฟในพายุ เมื่อพายุพัด

กระหน่ำซึ่งก็เหมือนปัญหาต่างๆ ที่ลูกศิษย์ได้พบได้เจอ ครูจะส่องแสงทางเดินให้

คอยนำทางให้ศิษย์แก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ไม่ว่าจะยากเข็ญเพียงใด ครูก็ยังคอยให้ความช่วยเหลือ เคียงข้างเสมอ ศิษย์ที่ดีฉันใด ย่อมมีครูที่ดีฉันนั้น ครูเป็นผู้มีพระคุณต่อลูกศิษย์ทุกคน ครูเป็นผู้ประสิทธิ์ ประสาทความรู้สอนให้ศิษย์คิด สอนให้ศิษย์ได้ฝึกปรือความรู้จนชำนาญ ถ้าไม่มีครูชีวิตคงไม่สมบูรณ์แบบด้านสติปัญญา

ด้านความรู้ความสามารถ ครูคอยสั่งสอนอบรมบ่มนิสัย ครูเป็นผู้มีความอดทนและเหนื่อยยากลำบากที่สุด

เพราะกว่าจะสอนศิษย์ให้ได้ความรู้เป็นคนดีขนาดนี้ต้องอดทนที่สุดแต่ครูก็ไม่เคยบ่นแม้สักคำ กลับมีความปราบปลื้มยินดี เมื่อศิษย์ประสบความสำเร็จในชีวิตและเป็นคนดี

ครูที่คอยสั่งสอนศิษย์ไม่หวังทรัพย์สินเงินทองของมีค่าแต่อย่างไร เพียงแค่หวังให้ศิษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต

คนที่จะประสบความสำเร็จได้ย่อมมีครูคอยสั่งสอน สอนเรื่องการใช้ชีวิต การวางตัวในสังคม รู้จักผิดชอบชั่วดี

พระคุณของครูตอบแทนอย่างไรก็ไม่หมด ดังนั้นเราทุกคนควรระลึกถึงพระคุณครูที่มีต่อเรา ด้วยการเคารพท่าน

ทำตัวเป็นคนดีดังที่ท่านสอน ครูคือผู้นำ นำพาศิษย์ให้มีวิชาความรู้ ให้ศิษย์ได้รู้ถึงคำว่าความสำเร็จ

เหมือนให้ชีวิตใหม่แก่ศิษย์ พระคุณครูมีค่ามากที่สุดพรรณนา ศิษย์จึงน้อมกราบด้วยใจบริสุทธิ์ ครูคือผู้ให้

ให้ลูกศิษย์ทุกอย่างโดยไม่เหน็ดเหนื่อยเพื่อให้ศิษย์มีความรู้เป็นคนดีของสังคม เป็นกำลังของประเทศชาติต่อไป

ข้อบกพร่อง

แนวทางแก้ไข

- ๑. _____
_____
- ๒. _____
_____
- ๓. _____
_____

- ๑. _____
_____
- ๒. _____
_____
- ๓. _____
_____

๔. _____

_____

_____

๕. _____

_____

_____

_____

_____

๔. _____

_____

_____

๕. _____

_____

_____

_____

_____

ข้อ ๒.๒ ให้นักศึกษาอ่านข้อความ ๒ ย่อหน้าที่ยกมานี้ แล้ววิจารณ์ว่าข้อความ ๒ ย่อหน้านี้มี
คุณลักษณะแตกต่างกันอย่างไร

ข้อความที่ ๑

เรียนเป็นหลัก รักเป็นรอง

ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “เรียนเป็นหลัก รักเป็นรอง” เพราะในส่วนตัวของ
ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับการเรียน ไม่ว่าจะในตำราเรียน หรือแม้กระทั่งการเรียนที่ต้องอาศัย
การเรียนรู้นอกตำรา การเรียนรู้ที่เกิดจากนอกตำรานั้นสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวันของมนุษย์ได้ การเรียนในตำราเป็นศาสตร์ที่ให้ความรู้กับผู้เรียน ฉะนั้นการเรียน
จึงได้รับแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์ ไม่เกิดโทษใดๆ แก่ผู้เรียนเลย แต่ถ้าผู้เรียนหรือผู้ที่กำลังศึกษา
อยู่ไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดก็ตาม กำลังจะมีความรักหรือมีความรักแล้ว ก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิดแต่อย่าง
ใด เพราะความรักที่มีทั้งคุณและโทษ ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง ถ้าคิดที่จะมีความรัก ก็ต้องรู้จักที่จะ
รักให้เป็น ไม่ทิ้งการเรียน ไม่ทิ้งอนาคตของตนเอง และเอาเวลาของการเรียนไปทุ่มเทให้กับ
ความรัก นั้นหมายถึงคุณเลือกที่จะเอารักเป็นหลักและเอาเรียนเป็นรอง และนั่นหมายถึงว่า
“คุณไม่รักตนเอง” เช่นกัน

ข้อความที่ ๒

เรียนเป็นหลัก รักเป็นรอง

เรียนเป็นหลัก รักเป็นรองที่ว่าเรียนเป็นหลักนั้นมุ่งประเด็นเพื่อความรู้ คนเราหากไม่มุ่งเพื่อความรู้แล้ว จะประสบความสำเร็จได้อย่างไร คุณาคดจะอัปเจาแน่นอน การเรียนเป็นหน้าที่ของเราทุกคน ผู้หวังความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานรักอย่างเดียวกันไม่ได้หรอก คำที่ว่าร่วมกันกัดก้อนเกลือกินนั้นไม่มีแล้ว เพราะเกลือกินนี้ราคาแพง ไม่มีงานไม่มีเงินก็ไม่สามารถกัดเกลือกินได้หรอก คนเราจะสำเร็จในหน้าที่การงานนั้นต้องมาจากการขยันหาความรู้ใส่ตัว ถ้าไม่อย่างนั้นตามสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่างๆ เราจะจัดการเรียนการสอนไว้เพื่ออะไร ใบวุฒิการศึกษามีได้มาเพราะความรักหรือก ที่ได้มานั้นด้วยการศึกษา ความพยายามฝึกฝน การเขียน การคิด การฟัง การถามนี่คือหัวใจของความรู้ การเขียนก็คือการฟังที่เราฟังคำบรรยายของคุณครู-อาจารย์แล้วขีดเขียนเอาไว้กันลืมเมื่อมีเวลาก็นำมาอ่าน การคิดคือคิดตามคำที่ฟังนั้นให้เข้าใจการฟังคือเมื่อฟังคำบรรยายแล้วไตร่ตรองไม่เม่อลอยและการถามคือ เมื่อสงสัยไม่เข้าใจคำนี้เขามีความหมายว่าอย่างไรก็ถามเพื่อให้เข้าใจควรรักษา มารยาทเมื่อถาม

วิจารณ์

๒.๓ ให้นักศึกษาอ่านเรียงความที่ยกมานี้ แล้วบอกข้อบกพร่องของเรียงความเรื่องนี้มา เป็นข้อๆ โดยเรียงความเรื่องนี้เขียนขึ้นจากโจทย์ที่กำหนดให้ดังนี้

“ให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง ความยาวประมาณ ๑ หน้ากระดาษ A๔ พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย จากความรู้สึกที่ได้จากคำสอนของพระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่ोजรรณ) วัดอัมพวัน จ. สิงห์บุรี ที่ว่า ‘เวลาเป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนได้มาอย่างเท่าเทียมกัน ผิดกันแต่ว่าใครจะใช้เวลาที่ได้มานั้นให้เกิดประโยชน์มากกว่ากัน’ ”

ทำดี - ทำชั่ว

เมื่อมนุษย์เกิดมาบนโลกย่อมมีความต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา หรือวัฒนธรรมก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งของทุกๆ ศาสนาย่อมสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ปฏิบัติดี มีความรักใคร่ สามัคคีต่อกัน

แต่ถึงกระนั้น ก็ยังมีคนชั่วและคนดีปะปนกันไป ดังที่พระพุทธเจ้าสอนให้ทุกคนเป็นคนดี ทุกคนที่เกิดมาบนโลกมีแขน มีขา มีอวัยวะครบถ้วนเพื่อประกอบสัมมาอาชีพของแต่ละคนเพื่อดำรงอยู่เป็นสังคม เป็นครอบครัว ทำมาหาเลี้ยงชีพแล้วแต่กำลัง ความสามารถของคนที่ได้ร่ำเรียนมา บางคนมีฐานะร่ำรวย บางคนมีฐานะยากจนหาเช้ากินค่ำล้วนแต่เป็นคนต่างมีหน้าที่ของตน เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ ดังที่พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่ोजรรณ) วัดอัมพวัน จ. สิงห์บุรี กล่าวไว้ว่า “เวลาเป็นสิ่งเดียวในโลกที่ทุกคนได้มาอย่างเท่าเทียมกัน ผิดกันแต่ว่าใครจะใช้เวลาที่ได้มานั้นให้เกิดประโยชน์มากกว่ากัน” จะเห็นได้ว่า ท่านเองก็สอนให้ทุกคนทำดี - ปฏิบัติดี แต่ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะเลือกปฏิบัติดีหรือปฏิบัติชั่ว ทำประโยชน์ให้สังคมดำรงตนให้อยู่ในกฎระเบียบไม่เบียดเบียนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

หลักธรรมต่างๆ ที่ยังสามารถใช้ได้กับทุกยุคทุกสมัย เหมือนกับคำกล่าวที่ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” สามารถเตือนสติให้คนเราปฏิบัติกันเอาเอง ว่าอยากได้ชั่วหรือได้ดี

ข้อบกพร่อง

ข้อ ๓ ฝึกปฏิบัติเขียน

๓.๑ ให้นักศึกษาเขียนข้อความ ๑ ย่อหน้า ความยาวประมาณ ๑๐ บรรทัด พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย จากประโยคใจความสำคัญที่กำหนดให้มานี้

สมบัติสาธารณะเป็นของส่วนรวมที่เราควรช่วยกันดูแลรักษา_____

๓.๒ ให้นักศึกษาเขียนข้อความ ๑ ย่อหน้า ความยาวประมาณ ๑๐ บรรทัด พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย โดยมีใจความสำคัญเกี่ยวกับการประพฤติตัวเป็นนักศึกษาที่ดี

๓.๓ ให้นักศึกษาเขียนเรียงความ ๑ เรื่อง ความยาวประมาณ ๒ หน้ากระดาษ A๔ พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย โดยมีใจความสำคัญเกี่ยวกับการเชิญชวนให้ผู้อ่านไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจในจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาของนักศึกษา
